# "Şu namazı şu vakitte kılınız, şu namazı da şu vakitte kılınız " dedi (ve bütün namaz vakitlerini bildirdi). Namaz vakti gelince de "Biriniz ezan okusun ve Kur'ân 'ı en çok bileniniz size imamlık etsin" buyurdu.

Eyyûb'dan; o da Ebû Kılâbe'den; o da Amr b. Seleme'den tahdîs etti Eyyûb şöyle dedi: Ebû Kılâbe bana;Amr ibn Seleme'ye kavuşur da ona sorar mısın? dedi.Ebû Kılâbe dedi ki: Akabinde ben Amr ibn Seleme'ye kavuştum ve kendisine sordum. Amr ibn Seleme şöyle anlattı: Biz aile ve kabîlece insanların yol uğrağı bir yerde otururduk. Bize kervanlar uğrardı. Biz de o yolculara: Bu insanlara ne oluyor, bu insanlara ne oluyor? Ve şu adam nedir? diye sorardık.Onlar da bize: O adam, Allah'ın kendisini peygamber gönderdiğini, O'na vahy verdiğini yâhud Allah'ın O'na şu sözleri vahyettiğini söylüyor, derlerdi (yânî Peygamber'den öğrendikleri bâzı âyetleri bize haber verirlerdi).Ben de o sözleri ezber ederdim. Sanki o âyetler gönlüme yapıştırılır gibi nakş olunuyordu. Esasen (Kureyş'ten başka) Arab kabileleri de İslâm'a girmek için Mekke fethini gözlüyorlardı. Ve: Peygamberlik iddia eden şu adamı kendi kavmi olan Kureyş'le başbaşa kendi hâllerine bırakınız. Eğer O, Kureyş'e gâlib gelirse, hiç şüphesiz O sözünde doğru hakk bir peygamberdir, derlerdi.Nihayet fetih ehlinin zaferi vak'ası olunca her kavim İslâm'a girmeye koştular. Babam Seleme de kavmimle beraber İslâm'a girmeye koştu. Mekke'den dönüp gelince, bize: Vallahi ben size bir hakk peygamberin yanından geliyorum. O bize: "Şu namazı şu vakitte kılınız, şu namazı da şu vakitte kılınız " dedi (ve bütün namaz vakitlerini bildirdi). Namaz vakti gelince de "Biriniz ezan okusun ve Kur'ân 'ı en çok bileniniz size imamlık etsin" buyurdu, dedi. Bunun üzerine kabîle halkı baktılar. İçlerinde benden çok Kur'-ân bilen hiçbir kimse bulunmadı. Çünkü ben obamıza uğrayan kervanlardan Kur'ân alıp öğreniyordum. Kur'ân'ı çok bildiğim için kabîle halkı beni önlerine geçirip imâm yaptılar. Hâlbuki ben o sırada altı yâhut yedi yaşında çocuktum. Üzerimde de elbise olarak yalnız bir bürde vardı. Secde ettiğim zaman o bürde avret yerinden yukarı toplanıp aşağısı açılırdı. Benim secdede bu açık hâlimi gören kabilemizden bir kadın, cemâate: Okuyucunuzun kıçını (yânî açık yerini)"bizden örtseniz, dedi. Bunun üzerine cemâat (Umman kumaşı) satın aldılar ve bana bir gömlek biçtiler. Artık ben bu gömlekle sevindiğim kadar hiçbir şeyle sevinmedim.

[Sahih Hadis] [Buhârî rivayet etmiştir]

Eyyûb es-Sihtiyânî dedi ki:Bana Ebû Kılâbe el-Cermî dedi ki:Amr b.Seleme ile karşılaşmıyormusun.Ve ona bildiği hadisleri sorasın. Ebû Kılâbe bana;Amr ibn Seleme'ye kavuşur da ona sorar mısın? dedi.Ebû Kılâbe dedi ki: Akabinde ben Amr ibn Seleme'ye kavuştum ve kendisine sordum. Amr ibn Seleme şöyle anlattı: Biz aile ve kabîlece insanların yol uğrağı bir yerde otururduk. Bize kervanlar uğrardı. Biz de o yolculara:Nebî -sallallahu aleyhi ve sellem-'den ve Arapların durumundan sorardık.Onlarda Allah Teâlâ'nın onu

Peygamber olarak gönderdiğini iddia ettiğini söylerlerdi.Ve ona Kur'andan işittikleri şeyi ona vahyettiğini söylüyorlar.Bende o Kuran'ı çok kuvvetli bir şekilde ezberliyordum sanki o göğsüme yapışıyordu.Araplarda bekliyorlar Mekke fethedilene kadar Müslüman olmuyorlardı.Ve şöyle diyorlardı:Peygamberlik iddia eden şu adamı kendi kavmi olan Kureyş'le başbaşa kendi hâllerine bırakınız. Eğer O, Kureyş'e gâlib gelirse, hiç şüphesiz O sözünde doğru hakk bir peygamberdir.Nihayet fetih ehlinin zaferi vak'ası olunca her kavim İslâm'a girmeye koştular. Babam Seleme de kavmimle beraber İslâm'a ilk girenlerden oldu ve Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in yanına gitti.Onun yanından geldiği zaman Allah'a yemin olsun ki hak olan Nebî -sallallahu aleyhi ve sellem-'in yanından geldim.Nebî -sallallahu aleyhi ve sellem-'in onlara "Şu namazı şu vakitte kılınız, şu namazı da şu vakitte kılınız " dedi (ve bütün namaz vakitlerini bildirdi).Namaz vakti gelince de "Biriniz ezan okusun ve Kur'ân 'ı en çok bileniniz size imamlık etsin" buyurdu, dedi.Bunun üzerine kabîle halkı baktılar. İçlerinde benden çok Kur'-ân bilen hiçbir kimse bulunmadı. Çünkü ben obamıza uğrayan kervanlardan Kur'ân alıp öğreniyordum. Kur'ân'ı çok bildiğim için kabîle halkı beni önlerine geçirip imâm yaptılar.Hâlbuki ben o sırada altı yâhut yedi yaşında çocuktum.Üzerimde kısa bir elbise vardı.Secde ettiğim zaman elbisen toplanırdı ve üzerim açılırdı.Benim secdede bu açık hâlimi gören kabilemizden bir kadın, cemâate: Okuyucunuzun kıçını (yânî açık yerini)"bizden örtseniz, dedi.Bunun üzerine cemâat satın aldılar ve bana bir gömlek biçtiler. Artık ben bu gömlekle sevindiğim kadar hiçbir şeyle sevinmedim.Bu hadis ile namazda setru'l-avretin olmayacağı hükmüne delil getirilmez.Çünkü bu olayın hükmün bilinmediği bir zamanda olma ihtimali vardır.

http://www.sunnah.global/hadeeth/tr/show/11296